

Великата връзка

Повдигна се въпросът за бъдещето на човечеството, за социалните проблеми и борби. Учителя каза:

Сега иде Любовта към Бога - Любов, която ще съедини всички хора в едно. Всички търсят един велик закон, който да обедини хората, да обедини всички същества. Този закон е Любовта. Няма друг закон, друга система, освен Любовта, която може да поправи вашия живот. Вие можете да я приложите практически, но правилно трябва да я приложите.

В света съществува само една власт - властта на Любовта: никаква друга власт не признавам. Няма друга власт, по-велика от властта на Любовта - всяка власт се прекланя пред нея. Няма същество, колкото и да е малко, което да не се прекланя пред нея. За изграждането на новия строй трябва да се приложи законът на Любовта.

Вторият закон е законът на Мъдростта. Любовта носи живот, а Мъдрост-

та - светлина и знание. Третият закон е законът на Истината, която носи свобода.

Вън от тези закони не може да се съгради никакво общество, никаква държава. Те са основните

принципи, на които се основава бъдещият живот. Вън от тях никакво учение не съществува, те имат приложение в цялата Природа.

Българите имат девиз: „Съединението прави си-

лата“. Две думи липсват на този девиз. Той трябва да гласи така: „Съединението в Любовта прави силата“. Любовта обединява. Обединение без Любов е механично. Хората искат единство, но единство без любов е невъзможно. Законът гласи: Любовта образува една обща връзка между всички същества. Има едно основно звено, което може да свърже цялото човечество - това е Любовта. Няколко търговци могат да се обединят за обща работа. Ако са ги събрали в едно търговските интереси, тая групировка е временна и ще се разпадне - това не е никакво свързване. Ако сте свързани един с друг чрез Божията Любов, никаква сила не е в състояние да разруши тази връзка. Ако нямате тази връзка, всичко ще се превърне на прах и пепел. Докато Любовта не дойде между хората, те ще говорят на чужди, непознати езици.

„Изворът на Доброто“,
Последно Слово
от Учителя

Празник на изкуствата - Казанлък

„Това, което художникът не може да нарисова, поетът може да изкаже. Това, което четката не може да обхване, словото го изнася. Там, където художникът спира, почва поетът, а там, където поетът спира, почва музиката.“

Слънчева, ухаеща на разцъфнали дървета утрин. Грациозните цветове на уличните кестени леко се полюляват от немирния ветрец и сякаш казват: „Добре дошли, добре дошли, приятели“. Гости от цялата страна се стичат към бялата, светла и красива сграда на Дома на културата в Казанлък - града домакин на празника на изкуствата „Божествена Любов ме озари“.

Събота, 27.04.2013 г. Нежна мелодия в изпълнение на цигулка огласява просторното фойе, където е разположена изложбата - феерия от цветове, откровения и тайни, запечатани в 75 работи на 10 автори - художници и фотографи: Кольо Пейчев, Рашо Атанасов, Ирена Атанасова, Спас Мавров, Елена Мури, Дора Балти, Тошко Мартинов, Живко Стоилов, Божидар Ламбов. Успоредно със съвремените автори е разположена и колекция от репродукции и лична кореспонденция на Борис Георгиев.

продължава на стр. 4

Един поглед към Кирило-Методиевото дело

Всяка година, когато Природата през май цъфти, ухае и слави Бога, българинът обръща погледа си към един епохален миг от своя многовековен исторически живот - мига, в който той прие „дарът на буквите“, за да вгради в душата си Христовото Слово. Ако се вслушаме във Времето, ще чуем как през Златния век на българите звучи мощният глас на Небето - на Архангела на българския народ:

Открийте сега с целия си ум,
Слушайте, цял славянски народе,
Слушайте Словото, защото от Бога дойде,
Словото, което кърми човешките души,
Словото, което кърми сърцата и умовете,
Словото, което подготвя да познаем Бога.

Това е „Прогласът към Евангелието“, който възвестява, че Словото, дар от Бога за духовно спасение и за оръжие срещу злото, се излива в българската душа - става нейно достойние. Тази творба представлява съвършено единство на форма, съдържание и смисъл. Тя се състои от 108 стиха с по 12 срички и пауза след петата сричка. В броя на стиховете е скрито сакралното число 9, символизиращо утроената Света Троица, върховната духовна сила и съвършенството. Девет са ангелските степени (Серафими, Херувими, Престоли, Господства, Сили, Власти, Начала, Архангели и Ангели).

продължава на стр. 2

Защо трябва да ходим в Македония като на поклонение

Скопие - това е найстарото име на града, известно още преди новата ера и на траките. През 347 г. на Сердикийския събор, проведен в гр. София, Скопие е представен от епископ. През 518 г. е имало силно разрушително земетресение, но през 527 г. градът е възобновен от император Юстиниан Велики, който е роден в околностите на Скопие. В негова чест градът е наречен Нова Юстиниана. При хан

Крум, през 813-814 г., Скопие е в пределите на българската държава и пак възстановява името си - Скупяни. През 978 г. при българския цар Роман градът става столица на българската държава. През следващите 300 години Скопие е най-важният български център. Тук е било седалището на управителя, назначаван от византийския император и наричан „Дукс на България“.

продължава на стр. 4

Паневритмия в сърцето на Истанбул

Истанбул - 18-милионен мегаполис, разположен на два континента; отпреди 3000 години е град, а от IV век - столица. Средище на различни култури и традиции през вековете, сега той е желана туристическа дестинация. Оживен и пъстър град - джамия до джамия, коя от коя по живописни, като че излезли от приказките на „1001 нощ“; стари християнски светини, спокойно и елегантно плуващи корабчета по Босфора, ресторанти и рибари по бреговете и мостовете; открити и закрити базари с претърпкани сергии от храни и бижута, като че

са обрели пещерата на Али баба, крещящи продавачи на всякакви лакомства, многообразна тълпа по улиците, над която през няколко часа се чува мощно гласът, който ги призовава за молитва.

И не щеш ли, наред цялата тази главозамайваща суета, в едно спокойно частно студио, една група от българи и турци най-старателно изучава Паневритмия!

продължава на стр. 8

Защо трябва да ходим в Македония като на поклонение

от стр. 1

През XI и XII век византийските историци наричат Скопие столица на България, а охридския архиепископ - „Архиепископ на България“. През 1040 г. тук избухва въстанието на Петър Делян, а през 1073 г. - въстанието на Георги Войтех. Иван Асен (1218-1241) дава грамота на Дубровник да търгува със Скопие. Стефан Урош Млутин (1282-1321) и наследници са владеели Скопие в продължение на 73 години, точно толкова, колкото през XX век сърбите владяха същата област. Вълкашин - самостоятелен владетел, присъединява Скопие към Охридската архиепископия. През цялото Средновековие сръбските крале винаги са признавали, че на юг от река Морава и на изток от Косово поле са все български земи. На 6.01.1391 г. Скопие пада под турска власт. Интересен факт е, че през 1569 скопчининът Каратрифон открива българска книжарница. Пътешествениците през XVII век описват Скопие като български град, населен с българи.

След разбиването на турците при Виена през 1683 г. на 15.10.1688 г. австрийските войски подпалват Скопие и градът изгаря до основи. Оцеляват само църквите „Св. Спас“ и „Св. Димитър“. Дълго време Скопие не е могъл да се въздигне. През 1839 Гризебах пише: „Скопие е български град, а населението е българско“. През 1859 г. се споменава Скопие като богат град. Още от началото на XIX век там е имало български учили-

ща, като главен водач на българите през този период е Хаджи Трайко. Скопие е сред първите български градове, повели борба за независима българска църква. В движението за църковна свобода всички граждани са били единни и настоятелни. Тук живее и работи възрожденският български просветител Йордан Хаджи Константинов - Джинот - учител и писател, който създава цяла епоха в развитието на града.

На 1 март 1870 със султански ферман се създава независима българска църква. Скопие е извън нея и скопските граждани се вдигат на бурни протести и принуждават властите да ги включат към Българската екзархия. В края на XIX в. в Скопие започва целенасочена сръбска пропаганда, без да има нито един сърбин сред местното население. След Първата световна война Скопие попада под властта на сръбската държава. Започва период на репресии с цел обезбългаряване и това продължава до 1990 г., когато Македония получава независимостта си. Тази репресивна система срещу хора с българско самосъзнание продължава и сега.

Охрид - българският Йерусалим, е седалище на първата българска архиепископия, създадена от император Юстиниан и просъществувала до 1767 г., когато е закрита от Цариградската патриаршия. Охрид е град на светиите, а самото му име означава „охра“ -

златна, или Божествена светлина. Тук се основава първият български университет и школа на Климент Охридски през 893 г. Цар Борис е решил да направи царски подарък на Климент Охридски и му дарява най-красивото кътче от държавата си. Разбира се, че градът е приказно красив, но истината е, че е най-старият духовен център на българите и в България. След падането на българската

държава под византийска власт охридският архиепископ се титулува „Архиепископ на Охрид и цяла България“, а на епископския печат е написано: „Светейшия и апостолски престол на Първа Юстиниана Охрид и на всички България“. Един австрийски дипломат през XVI век, Стефан Герлах, написва: „Видях архиепископа на Охрид цяла България, мъж 50-годишен, в скромно монашеско облекло“. Охрид е бил центърът за освобождение на България през тези векове. Тази е причината през 1683 г. да бъде убит архиепископът на Охрид Варлам, който е канонизиран по-късно за

светия. Св. Варлам Охридски е убит на моста на река Вардар при град Велес. Около 1568 г. Охрид и някои селища и крепости в прилежащия му район пострадали сериозно от силно земетресение, което нанесло значителни щети на местното население.

През XVIII век Българското възрождане започва от Македония. Оттук са големите будители. И сега, в нашето съвремие,

А.Х. Брейлсфорд - английски публицист, през 1906 г. пише следното: „Колкото повече човек опознава българите от Македония, толкова повече се възхищава... Просвещението сред българите не намалява племенния инстинкт за саможертва, дори сякаш го подсилва. Албанецът се отказва от религията си, за да добие правото да носи оръжие, българинът от Македония пази религията, завеща на му от вековете, превива врат под ежедневния труд, придобил е търпението на роба, за да запази добродетелите на мъченика“.

Пътуването с приятели до Македония от 2 до 4 май 2013 г. стана някак спонтанно - от пръв път, без специално планиране и подготовка. Тръгнахме и искаме да видим светите места, тъй като поне аз ги чувствам като плът от моята плът и като кръв от моята

кръв. Силата на народността дух ни водеше и заедно с историята и културата ние вършехме и нашата духовна работа. Тук групата ни за двата дни направи своите духовни наряди и изигра на брега на Охридското езеро две Паневритмии. И най-мистичното ни преживяване беше, когато на връщане пътят ни се окача за затворен. На 4 май между гр. Ресен и гр. Битола под връх Пелистер в близост до с. Магарево, родното място на Михаил Иванов, бяхме спрени заповедта катастрофа на пътя. Не се знаеше колко време ще останем. Заради натоварената програма не бяхме успели да про-

четем беседа от Учителя и сякаш не ни пускаха, докато не свършим и тази задача. Съвсем неслучайно заглавието на лекцията беше „Магическата сила на Любовта“ и разбираща се, минути след края й, пътят беше отворен.

В Школата на Изгрева има много братя и сестри от Македония. Първо се срещам за сестра Елена Андреева, която е от Прилеп, за брат Георги Томалевски от Крушево, за Нестор Илиев от Дебърско, за Петър и Борис Маневи от Охрид и за много други. В Скопие през Първата световна война във войската са служили много братя като Боян Боев, Георги Куртев, Борис Николов и др. От тях в Скопие през 1917 г. брат Пеню Ганев прави връзка с Учението и с Учителя. Трябва да споменем и брат Веселин от Неготино, който след Втората световна война през целия период на репресии е поддържал братския дух жив в Македония.

Пътуването ни ще останем незабравимо най-вече с контактите с хората от Македония. Започнахме се с нашия домакин отец Оливър, католически свещеник, родом от Струмица, с монаха Дончо от манастира „Св. Наум“, с нашият гид Джоко, успял да ни разкрие достойнствата на светия град Охрид, със случайното срещания българин от Битола, наследник на Христо Татарчев, един от основателите на ВМРО.

С всичко това накратко исках да отговоря на въпроса защо трябва да ходим в Македония като на поклонение.

Атанас Атанасов

Символите на едно пътуване

Предложението на приятели за пътуване до Охрид мина почти с безразличие покрай ушите ми и дори някак се изненадах, когато с изгрева на Слънцето на Велики четвъртък 15 души от Братството потеглихме с коли към Македония. Пътуването мина леко и приятно и по залез вече бяхме в двора на Католическата църква в Охрид, където ни посрещна симпатичен и усмихнат свещеник и ни настани в общежитието на храма. Чистите и скромни стаи с голяма столова и кухня, в която можеш да си стоплиш вода и пригответи нещо набързо, ни напомнят

колко близки са желанията на всички вярващи хора. Поканихме отец Оливър да благослови трапезата ни и заедно си казахме „Отче наш“. На тръгване отецът ни изпрати с думите: „Свещените видвал хора, но толкова веруващи като вас не бях видвал.“

Ден - Разпети пещек, изгрев, молитва, Паневритмия... В 10 ч. Джоко, нашият гид, ни поведе и ние неусетно се пренесохме в миналото на България. Няколко интересни съпадения силно ни впечатлиха. Точно по времето на Борис и Си-

меон е бил Златният век, и то не защото тогава България е била най-голяма или най-силна, а за-

щото мъдрите ни царе са дали най-добрите условия на учениците на Светите братя да работят за

сздаването на българската и славянската книжовност. Десет века след поведта на апостол Павел по тези земи, Климент и Наум адаптират Глаголицата и започват да превеждат Божието слово; откриват школа, наречена по-късно университет, в който са обучени 3500 ученици. Благодарение на тяхното дело Свещените книги стигат до целия славянски род. Още десет века по-късно, в друго време, но отново с цар на име Борис и син Симеон, Учителя създава Школа. Тук кръгът от

факти се затваря, за да отворим вратата на времето. А то е твърде старо, за да променя своята цикличност (въпреки политическите и географски пренареджания, въпреки религиите и държавниците) и докато има места като тези в Охрид, изворът на живата вода ще блика в слово и просветление, ще се проявява в дух и култура.

Навярно затова символката на сакралното за нас пътуване по тези земи открива нишката на едно вековно Благословение за богопомазаност към нас - народа български.

продължава на стр. 7

Историята на една братска заедница

Много са земеделските заедници в България след Първата световна война, образувани на принципа „комуна“, т.е. комунален начин на организиране на обществено-политическия, стопанско-икономическия и културно-просветен живот на конкретна общност или група общности. Съществуват степени при структурирането на комуните. Най-висшата степен е „идеална братска комуна“. Такава е била комуната на братската общност от Русе и русенския край.

Ето как я характеризира Вергилий Кръстев: „На седем километра източно от град Русе със съгласието на Учителя братската общност в града е направила в местността Свирчовица такава обширна и голяма градина с лозя и овощни дървета - истинска комуна със сгради за колективен труд, работа и живот“.

Категорично е становището на авторите на аналитичното изследване „Дейността на братската общност в Русе“ доц. Любомир Златанов Златев и инж. Зоя Койчева Иванова - те са с мнение за „сериозно замислен експеримент на учения и философа Петър Дънов, всепризнатия световен Учител на 20-тия век Беинса Дуно, заедно с Рудолф Щайнер и Адис Даскалос от съседна Гърция“.

Случаен ли е изборът на Учителя за гр. Русе и русенския край при провеждане на този експеримент? Не, не е случаен, както не е случайно и определянето на Русе за столица на Дуно-вилает в Османската империя. Тук хората са будни и инициативни и не съвсем пос-

лушни, с възможност за възприемане и предаване на културна и научна информация в страната.

Заслужава да се отбележи и личното предпочитание на Учителя, което е често споделяно в разговори с братското общество, че „Русе е окоето на българите към славянския род и Европа“. Има и други факти: тук се е намирал един от най-модерните центрове в областта на земеделието - чифликът на Митхад паша, бъдещият „Образцов чифлик“; оттук е започнала дейността на великия българин Петър Дънов - духовническото му образование в Свищов, учителстването му в с. Хотанца и духовното му посвещение в с. Тетово, Русенска област.

Началото на въпросния „експеримент“ е през 1920 година, след многобройните обиколки на Учителя в страната, започнали от 1902 г. Известно е, че последователите на Учителя Петър Дънов в края на 20-те години на миналия век са повече от 40 000 човека и че повечето са образовани и интелигентни българи.

Тогава стартират и братските комуни в страната ни, която по онова време се тресе от икономическа, политическа и стопанска криза. Братските общности са предупредени от Учителя, че обстановката в дадения момент не е в хармония с желанията и възможностите им. Въпреки това процесът започва убедително в положителна посока. Фактът, че стопанската 1922 г. започва с 21 новоприети колективни членове от цяла България в утвърдил се център на Общество „Бяло Брат-

ство“, е едно условие за успех. Стопанската 1922 година е апогея на братската комуна в гр. Русе. Всички са вдъхновени, като гледат географската карта с отбелязаните знаци на братските комуни в цяла България. /Виж картата/ Това са София, Търново, Пловдив, Варна, Бургас, Стара Загора, Нова Загора, Казанлък, Сливен, Ямбол, Свищов, Айтос, Шумен, Габрово, Панагюрище, Лом, Севлиево, Трявна, Преслав, Видин и с. Беброво, Еленско, с център местността Свирчовица край Русе. Свирчовица става център на стопанския отдел на цялото Общество „Бяло Братство“ в страната. Това се отразява на устава на братската комуна в Русе. Той се преработва няколкократно, за да отговори на нововъзникналите потребности в развитието на братските комуни. Всичко това е било сериозно обмислено и решено от Учителя Петър Дънов, който през декември 1920 г. е бил в Русе, срещнал се е със своите последователи, изнесъл е поредица от беседи, гостувал е на близки и приятели, и тук на 28 декември са формулирани трите закона, върху които трябва да се изграждат бъдещите братски комуни. И ето, идва 09.03.1921 г. - образването на братската комуна в Русенско е с утвърден устав от Министерството на вътрешните работи и народното здраве с писмо № 1617 от 13.07.1921 г. и от Министерството на земеделието и държавните имоти с писмо № 7808 от 22.06.1922 г.

Най-щастливият момент за русенските комунари е този, в който Учи-

теля при откриване на годишния събор на Обществото „Бяло Братство“, Търново, призовава всички да последват примера на русенци. Това мобилизира братските общности в страната, които до края на годината събират повече от 140 дка земеделска земя за комунално стопанисване. Следва приемане на нови членове на русенската комуна и формиране на клонове в 21 населени места, споменати по-горе. Така учредителите на братската комуна от русенската братска общност стават богати на братя и сестри от цялата страна. На този събор се приема последователите на Учителя да се обръщат един към друг с „брат“ и съответно - със „сестра“.

Кои са учредителите на братската комуна в Свирчовица? Те са девет човека:

1. Никола Ватев - търновец, последовател на Учителя от 1906 г., цивилен служител във военното отделение в Русе, длъжност - ковчезник, впоследствие построил със собствени средства сграда в Свирчовица с пет стаи, създател и ръководител на братската общност в Русе и председател на управителния съвет на братската комуна от 1921 до 1949 г. и негов почетен председател до края на живота си;

2. Иван Вълчанов Явашев от Русе - последовател на Петър Дънов, съмишленник на Н. Ватев, собственик на чифлик от 300 дка, преотстъпил 180 дка земя за учредяване на братската комуна, библиотекар-домакин в първото тричленно ръководство на братската комуна;

3. Симеон Марков от с. Марийно, Търновско, с постоянно местожителство гр. Русе, член на събирателно дружество с предмет на дейност „Търговия с колониал на дребно“, последовател и приятел на Учителя от Първата световна война, секретар-касиер на първия управителен съвет на братската комуна;

4, 5, 6 и 7 - четиримата братя Маркови (Никола, Рашко, Юрдан, Станю) - гръбнакът на братската комуна и специалисти във всички стопански и търговски дейности;

8. София Явашева - съпруга на Иван Вълчанов, домакиня в комуната и участник в стопанските работи при нужда;

9. Петранка Чернева - домакиня в братската комуна с отговорност за посрещане на гостите на братската комуна в страната и участник в стопанската дейност.

(Все още малко се знае за връзките на Учителя с братската общност в Русе и русенския край. Необходимо е по-голяма самоинициатива на сегашните последователи на Учителя за проучване, изследване и допълване на известните исторически сведения и издирване на нови такива - б.а.)

В очакване на новата стопанска 1923 година управителният съвет на братската комуна в Русе, наред с отчета за изтеклата стопанска година, обсъжда и работата през следващата 1923 г. На 08.11.1922 се провежда разширен управителен съвет, който обсъжда въпроса с организирането на дейността в стопанството с членовете на комуната от страната. Налага се промяна на правилника

за вътрешния ред с цел изпълнение изискванията на Устава. Членовете се делят на четири групи: основатели, действителни, на изпитание и приходящи, като за всяка група има конкретни характеристики. Предвиждат се и наказания, включително отстраняване за известно време, определяно от управителния съвет. Друга новост в правилника е, че младите трябва да засвидетелстват послушание към старите, които ще им показват грешките и бащински ще ги напътстват. Срокът на действие на правилника е една година.

През лятото на 1923 г. в братската комуна пристигат много младежи от цялата страна. Времената са размирни. Става и държавен преврат. Получават се конфликтни ситуации и се стига до създаването и на втора комуна. С това принципът на идеалната комуна е нарушен. Проявяват се забрани в държавата за свободно движение на хората в страната и за работа на нежители на съответните населени места. Това пречи на организацията, на работата и живота в братската комуна.

Не се провеждат редовните годишни братски събори през 1923 и 1924 г. Никола Ватев е разтревожен и търси съвета на Учителя. С писмо от София Учителя го успокоява, като казва, че постепенно всичко ще се изправи, като напомня правилото: „Любовта с устава не върви, свобода ѝ трябва“. От това става ясно, че Учителя не се е отказал от идеята за братски комуни.

Иван Агеларов
(следва)

Програма

НА XXI МЛАДЕЖКИ СЪБОР НА БЯЛОТО БРАТСТВО - МАДАРА 2013 Г.,
ПОСВЕТЕН НА ПРАЗНИКА НА БЪЛГАРСКАТА И СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНОСТ И КУЛТУРА

Тема на събора:

"Идеята на Бялото братство и нейната реализация"

ПЪРВИ ДЕН - 24 МАЙ 2013 Г., ПЕТЪК

5.50 ч. Посрещане на изгрева на Слънцето с духовен наряд
Място: Мадарското плато, на полянката в близост до стъпалата
Беседа: "Двете свещени положения", 23.08.1925 г.
7.30 ч. Паневритмия; Химн на Светите Братя и Господнята молитва на старобългарски
9.00 ч. Закуска
10.00 ч. Съборна беседа
11.00 ч. Беседа за делото на Светите Братя
11.30 ч. Запознаване с историята на Мадара, екскурзия в археологическия резерват
12.30 ч. Братска трапеза - хижа "Мадарски конник"
15.00 - 17.00 ч. Лекционна част:
1. Въведение в темата на събора. Атанас Атанасов
2. История на русенската братска комуна. Лектор: Иван Агеларов от Русе
3. Учението на Бялото Братство. Лектор: Георги Райков от Бургас
4. Новата епоха и мисията на славянството. Лектор: Магдалена Георгиева от Русе
17.30 ч. Посещение на археологическия музей в Мадара
19.00 ч. Концерт в Голямата пещера
20.30 ч. Вечерен духовен наряд

ВТОРИ ДЕН - 25 МАЙ 2013 Г., СЪБОТА

5.50 ч. Посрещане на изгрева на Слънцето с духовен наряд

Беседа "Методи за уякчаване вътрешната връзка между хората", 19.08.1919 г.
Място: Мадарското плато, на полянката в близост до стъпалата
7.30 ч. Паневритмия
9.00 ч. Закуска
10.00 ч. Беседа
10.30 - 12.00 ч. Традицията - живите спомени. Ина Дойнова и Георги Петков
12.30 ч. Братска трапеза в х. "Мадарски конник"
15.00 - 17.30 ч. Лекционна част. Място - х. "Мадарски конник"
• "Боян Боев - пътят на ученика" - 130 г. от рождението на Боян Боев
• "Споделяне на опит за приложение на 4-те съвета". Ангел Запрянов, Бургас
• Някои особености на езика на Учителя. Станка Желева от София
• "Идеята за Бялото Братство в началното Слово на Учителя". Георги Христов, Бургас
19.00 ч. Концерт в Голямата пещера
20.30 ч. Вечерен духовен наряд

ТРЕТИ ДЕН - 25 МАЙ 2013 Г., НЕДЕЛЯ

5.50 ч. Посрещане на изгрева на Слънцето с духовен наряд
Беседа: "Пробуждане на колективното съзнание", 19 август 1921 г.
7.30 ч. Паневритмия
9.00 ч. Закуска
10.00 - 12.00 ч. Организационно събрание за Лятната духовна школа на Рила
12.00 ч. Братска трапеза в х. "Мадарски конник" и завършване на събора

За информация: Атанас Атанасов, GSM 0896669765

Градината на „Бялото кокиче“

Топлите дни на пролетта събудиха растенията, хората и цялата природа. Малките „кокичета“ от детската школа обичат да работят във двора и с радост почистиха плевелите в градината. Сега вече семената на новото могат да се засеят с благословието на малките ръчички и под грижите на техните големи помощници.

Символите на едно пътуване

от стр. 4

Тази нишка съвсем естествено ни води до „Призвание към народа ми български“, дадено от Учителя през 1898 г. Пред неговия мощен глас не само времето, но и вечността отваря врати за събъждането на Волята Божия чрез нас - хората на тази Земя.

Из „Призвание към народа ми български - синовете на семейството славянско“

Братя и сестри от дом славянски, род на страдание, племе на раздори, душа и сърце на бъдещето, Живот и Спасение на настоящето, носители и застъпници на мира, синовете на Царството Божие, слушайте Словото:

Небето ви отрежда една свята длъжност в Царството на Мира, което иде и приближава в силата си да отбележи едно велико събитие в живота на този свят; и ако се покажете верни от

сега на това благородно и свято звание, което ви чака, то, вярвайте, сам Бог на Силите ще ви увенчае със слава и величие на Своя живот и

ще отбележи имената ви във Върховните книги на висшите светове, които спомагат в полза на Висшето свято дело на великото избавление.

Вас ви чака едно славно бъдеще, което иде не да затрие и унищожи живота, но да го възкреси в неговата съвършена пълнота. В този живот са призвани да вземат участие всички избрани люде и народи, които образуват цвета на новите поколения на човеческия род. Вашето време приближава, вашият изпит се завършва, часът на вашето призвание удря и минутата на живота настъпва - да се пробудите и влезете в тоя благ живот, който встъпва в тая многострадална земя.

Разберете неизменемата истина, че въздигането на славянския род е въздигане необходимо за всички, което Бог сам върши за Своя избраник - Вожда на Спасението, Който скоро ще се яви помежду ви в пълната своя Слава и Сила, да възстанови вечното Царство на Мира, Царството Божие на Земята.

Живот - красота в Слово и Музика, живот в радост и благодарност

За едината поредна година ние, приятелите от Обществото „Бяло Братство“ в Русе, с вдъхновени души, озарени и водени от Духа, претворихме отново заедно живота в празнична красота.

Поредицата от вълнуващи дни, изявяващи талантите в Братството, открихме на 27 април, Лазаровден. В утрото оживя и завибрира в бялозлатно Паркът на младежта в града ни - от Паневритмията, от пулсиращите пет пентаграма. Прекрасните музикални изпълнения на Александър и Снежина Стойчеви - цигулка и флейта, и на Петьо Цанов - китара, се съчетаха с птичите песни и с нашите развълнувани, радостни гласове в единството на красотата, хармония, сътворение. Преливаха се ритмичните движения на цялото в кръга и оживяваше човекът-пентаграм сред ухапването на цъфтящата пролет. Очите и душите ни се изпълниха с красотата, сърцата и духът ни пулсираха вдъхновено с Божествената поезия, със слънчеизлъчващите картини „Новораждане“ на Катя Христова и от споделеното от брат Иван.

Най-красивият пролетен празник - Цветница, започна с молитви, с песни, с Паневритмия. Прекрасна, благоуханна, слънчева утрин - и един нов, незабравим празничен ден с тържествен концерт на талантливите музиканти Мариана Панова и Пламен Бейков. Отново зала „Европа“ в Русе бе осветена от Божествената музика на Учителя в изпълнение на прекрасните музиканти: струнен квартет Петър Ганев - цигулка, Божанка Ганева - цигулка, Огнян Константинов - виола, и Димитър Тенчев - виолончело, в концерта „Цветята цъфтяха“. Благословени затрептяха отново в живот душите ни с песните на нашия любим Учител.

На Велики Четвъртък - 2 май, бяхме заедно с приятелите от хор „Дъга“ от Пловдив. С възторг на душите и духа, с благодарност слушахме чудесните изпълнения и се включвахме по детски в хора на изгряващите цветове на дъгата, изпълнени с радост, пролетни цветове и благоговение.

Учителю благословен, благодарим!

Росица Мицева

Празник на изкуствата - Казанлък

от стр. 1

В 13 часа започва концертната програма. Вдъхновена от мотото на форума - „Божествена Любов ме озари“, П. Иванов рецитира свои стихове. Приятелите от Бургас представят в музика и слово една разнообразна и интересна програма, а дуят Георги и Теменужка Стойчеви изпълват залата с красотата от музика и с поезията на Г. Стойчев. След това Сийка - цигулка, и Руми - пиано, внасят свежест и радост в сърцата ни, а Мария Димитрова - сопран, и Кирилка Вулова - поезия, ни въвеждат в един красив свят. Цигулката на Иоана Стратева въздига душите, прозвучават и стихо-

вете на Светла Панайотова и Наташа Балабанова.

Съботната програма продължава с поетическа среща, водена от Мария Брайкова - прекрасна и вълнуваща среща, изпълнена с красиви, възвишени стихове и музика. В нея участват много приятели от цялата страна, които са донесли със себе си вдъхновение и светлина.

Следват братска вечеря и време за споделяне на мисли, обмен на опит, минути на приятелство и радост.

Неделя, 28.04.2013, парк „Тюлбе“ - разцъфнали бели храсти и хор от

сладкогласни птици, усмихнати хора, облечени в бяло - прекрасна утринна картина. В ранното утро сред разцъфналите цветя и капчици роса се завърта свещеният танц Паневритмия. А когато

последните акорди на музиката отзвучават и всички притихват в мълчание, промълвявам: „Благодаря Ти, Господи!“. За първи път в моя град се играе толкова голяма Паневритмия.

11.00 ч., залата е препълнена, започва неделният концерт със следните участници: Богомил - цигулка, и Иво Бонев - пиано; хор „Дъга“ с песни на Желю Николава и с красива мултимедия; Мария Димитрова - сопран, с акомпанимент на Иво Бонев, изпълнява песни от Марин Камбуров. Спомням си в този момент една мисъл от Учителя: „Всяко нещо,

което дава импулс на човешката душа, е поезия“. През този ден имаме възможност да чуем и прекрасната, вдъхновена поезия на Мария Брайкова и Светла Николава. След това Ина Дойнова - соп-

ран, със свой акомпанимент на пиано представя добре подбран репертоар от мистични и дълбоко вълнуващи песни. Концертът завършва с великолепно изпълнение на хор „Евера“. Цялата зала притихва, докоснала се до един красив свят.

Неусетно отминават тези празнични дни, наситени с красотата и хармонията, преливаща към нас от багри, поезията и музиката.

Преди да си кажем сбогом, всички запяваме, хванати за ръце, „Братство, единство“. Толкова радост, толкова хармония, толкова светлина блика от очите на всички!

Надя Денева

Братски живот в Берлин

Да, факт е - вече и в Берлин се играе Паневритмия.

Важността, която Учителя отдава на разпространението на Учението чрез Паневритмията сред немския народ, обзема с вдъхновение и чувство на отговорност нашата малка немско-българска група, за която се надяваме, че е на товарена със задачата да бъде тук, в столицата на Народна Република Германия, едно семе, което да израсте и принесе плодове, благоуходни Богу.

Засега играем Паневритмията два пъти седмично - една от причините е желанието ни да се предпазим от прекалено честото повторение, от едно механизирани на изпълнението, което във времето да доведе до стихване на импулса. Ние искаме да изпълняваме движенията и песните на Паневритмията винаги с пълно вдъхновение - всеки път да е като че ли ги правим за първи път, да има един творчески процес. По същата причина, с идеята за жива Паневритмия, никога не използваме музика на запис - играчите си пеем сами.

Ежеседмично правим само първия дял от Паневритмията - 28-те упражнения, защото редовно идващите са все още малко на брой. На 22 март и на 22 септември обаче се събираме над 20 души и правим „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“. Наши немски приятели пристигат специално за тези събирания и от други градове.

Живеейки в една от най-зелените столици на

Европа, имаме възможност да играем в различни и чудно красиви паркове. През работната седмица правим гимнастиките от 6:30 часа сутринта в един парк близо до центъра, защото е поудобно за тези, които след това отиват на работа; в неделя започваме в 8 часа в друг парк в североизточния край на града, където по-ранобудните имат и възможността да видят първия лъч от слънчевия изгрев. През месец юни Слънцето изгрива в Берлин около 4 часа сутринта.

След Паневритмия в неделя българите се събират и си четем беседа от серията „Сила и Живот“. Това все още не можем да споделим с немските си приятели, защото Словото на Учителя няма достатъчно преводи. Но с тях понякога четем „Завета на цветните лъчи на Светлината“, чийто превод завършихме миналата година.

Сестра Весела Несторова е споделяла с различни приятели, една от които е сестра Мария Митовска, че когато се отпечатва описанието на втория дял на Паневритмията и с това се завършва цикълът (1942 г.), Учи-

Паневритмията през германското съзнание.

На 24, 25 и 26 юни тази година има събиране на френското братство от Германия във Вендланд. Нашата берлинска група бе официално поканена на събирането, защото има желание за игра на Паневритмията в българския вариант, както и да им покажем „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“. Това е едно събитие, което е първо по рода си по отношение на тяхната официална нагласа спрямо втория и третия дял на Паневритмията и вярваме, че това е първото от много следващи такива.

В периода от 22 септември до 22 март, когато не играем Паневритмията, се събираме в неделите да изучаваме музикалните упражнения (т.нар. песни) от Учителя. Освен това работим по превода на едно ново описание на Паневритмията на немски език, което да не е превод на някой от историческите документи, но да е едно коригирано и допълнено синтезиращо издание, в което да се включи и текстът за пеене на немски.

Изобщо, с Божия помощ, много работа ни чаква - тепърва започваме. Тази година за първи път се очаква и цялата берлинска група да дойде на Рила - всички като едно цяло да се докоснем до корените на това учение и с нови озарения и с вдъхновение да продължим задружно работата си за Слава Божия.

Светослав Костов и Зорница Иванова

Неизвестни факти за влиянието на богомилите в Европа

Световна премиера на документална изложба, представяща богомилите като едни от идейните предшественици на европейската Реформация, бе открита в Русе на 19 април. Според един от авторите в нея - проф. Георги Василев, публиката има възможност да види богомилите в една нова светлина. Според него „Богомилите са изключително актуални днес, защото са хора на духовното извисяване. Те казват, че всеки човек е призван към духовно развитие. Говори се, без някой да го е написал, че богомилите са разсипали българската държава. Това не е вярно. По време на въстанието на Асеновци богомилите, макар да отричат употребата на оръжие, участват във въстанието като патриоти. При Иван-Асен II те имат отлични отношения с него, той разбира, че те са национална сила, резерв. Конфликтът с тях започва при управлението на Борил през 1211 г. Вероятно той е бил подбуден от папа Инокентий III, който може би му е обещал да укрепи слабите му позиции при условие, че удари богомилството в корена. Патриарх Евтимий за съжаление също допуска грешка, като ги обявява за еретици. Те са били едни ранни реформатори. И тук по-скоро е прав Петър Дънов, който казва, че вероятно тежката съдба на България дължим на това, че богомилите са ударени като сила на развитието на България“.

Изложбата е наречена „Предшественици на Реформацията - богомили, патарени, катарии, лоларди“, като съавтор на проф. Георги Василев е проф. Ален Вюйомен от университета в Артуа, а консултант е акад. Васил Гюзелев. Експозицията се състои от три части: „Богомилството на Балканите“, „Богомилството и свързаните с него движения и култури в Западна Европа“ и „Български апокрифи и богомилски представи в английската култура от XII-XIX век“. Много любопитна е английската връзка, където произведенията на Уилям Ланглед, Джон Милтън и Уилям Блейк претворяват епизоди от богомилски апокрифи. Става ясно, че великата поема на Джон Милтън „Изгубеният рай“ започва с почти пряка заемка от „Тайната книга“ на богомилите. Проф. Георги Василев е посочил и по какви пътища са пренесени богомилските апокрифи в Англия.

Паневритмия в сърцето на Истанбул

от стр. 1

Светла Балтова е даровита учителка и за един уикенд - на 20 и 21 април, всички чудесно научиха първите 28 упражнения. Беше интензивно обучение: всеки ден по 6 часа - от 10 до 13 часа и от 14 до 17 часа. Групата беше предимно младежка - млади красиви момичета, като излезли от поредния турски телевизионен сериал. Всички слушат с голям интерес, задават въпроси, стараят се, искат да повторят някое упражнение още и още... Беше неочаквано за мен! Била съм на много курсове по света, но такава прилежание и старание не съм виждала. Заедно с обясненията на смисъла на движенията Светла дава-

ше и много друга интересна и полезна информация. През малките паузи за почивка и чай разговорите продължаваха. На обяд отивахме в някое близко ресторантче, където заедно хапвахме, и така атмосферата между нас ставаше все по-приятна и задъшевна. Разбира се, завършвахме с по едно турско кафе, което не можеше да отmine без обръщане на чашките и любопитно надничане в тях, в резултат на което се получаваше нещо като груповата терапия със смях.

Всеки работен ден завършваше с малък мистичен концерт на цигулка и флейта. Домакинът ни,

Тогай, един духовен и артистичен човек, свиреше на няколко инструмента, в случая това беше някаква натурална флейта, като кавал. Някой път се редувахме в изпълненията -

като диалог, а друг път опитахме и нещо като дует импровизация. Отнасяхме се в неведоми светове, от които не ни се искаше да се връщаме!

Как се стигна до тези

срещи? Ами като има да стане нещо, все се намира как да стане, дори и по най-невероятния начин. През зимата на 2011 г. д-р Дора Пачова организира едно много сполучливо турне в Индия, на което беше представена Паневритмията и музиката на Учителя на няколко места. Тогай, който водел в Индия специални музикални курсове за деца, видял информацията за нашия курс. Той бил чувал за Паневритмията от свой починал приятел и искал да намери начин да се свърже с хора, които я играят. Идва, присъства на курса и концерта и пожелава да ни покани

в Истанбул, където работихме заедно - и сега вече няколко души пожелаха да дойдат в България, на Рила, за да се продължат духовните връзки, които създадохме. Занесохме им и книги от Учителя на английски, подарък от Издателство „Бяло Братство“, и дискове с музика.

Новите идеи си проправят път сред будните души в света. Това е един процес, който вече не може да се върне назад. Но дялът информацията за който и да е начин и е привилегия да можем да вземем участие в този велик процес, дори сложим същия или дори сламка в Огъня, Който ще обнови и преобрази света.

Июана Стратева

Учителя за храненето

Продължение от бр. 3 ХРАНЕНЕ С ВЕГЕТАРИАНСКА ХРАНА

Като употребява вегетарианска храна, човек става по-чист. Месото съдържа повече отрови и прави човека жесток и груб. Месната храна е внесла в организма такива отрови, че той днес представлява сбор от нечистотии. Ако бихте имали обоняние непокварено, вие бихте бягали надалече един от друг - такъв смрад се носи от ония, които ядат месо.

Когато колят животните, последните изпитват страх, който образва в организма им страшни отрови. Хората ядат месото, приемат тези отрови в себе си и в резултат се явяват болестите, особено неврастенията. Животните, които колим за храна, имат силно желание за живот, вследствие на което всичката им енергия е съсредоточена към центъра на Земята. Тази отрова, която възприемаме от месото, разклаща нервите ни. Една от причините за болестите е безразборното избиване на животните.

Който иска да влезе в расата на Любовета, трябва идейно, по убеждение да се откаже от месото. Човек трябва да пресъздаде своя организъм. Ако не може да направи това, дълго време ще живее с подбудите на животните. С тази нечиста храна човек морално и интелектуално не може да се повдигне.

Някой ще каже: „Виж вълка и лисицата колко са умни“. А слонът? Нито тигърът, нито лисицата, нито вълкът могат да се сравнят с интелигентността на слона. Всички вълци да се съберат на едно място, не могат да имат интелигентността на слона. А слонът се храни с растителна храна, с ориз.

Начало на духовния живот е вегетарианството. То е начало и на възпитанието, защото духовният живот изключва насилието. Никой не би могъл да бъде духовен, ако не е вегетарианец. „Децата трябва ли да се оставят сами да избират месна или вегетарианска храна?“ Не, те още не разбират и родителите трябва да им дават вегетарианска храна. Вегетарианството е бърз начин на хранене на цялото човечество.

ХРАНЕНЕ БЕЗ ПРЕЯЖДАНЕ

Колко пъти трябва да се храни човек на ден? Целият културен свят е разделен във възгледите си по отношение на храната. Едни поддържат: в 24 часа човек да се храни един път - и го прилагат; други поддържат - само два пъти: на обед и вечер; трета категория поддържат три пъти: сутрин, обед и вечер; и четвърта категория поддържат, че трябва да се яде на ден четири пъти. Сега в България три пъти ядат на ден: сутрин, на обед и вечер. Правилото при яденето е: никога не яж, ако нямаш разположение.

Правилото ще го туриш само при случая: като станеш сутрин и усещаш глад, нахрани се, ако не, не яж. На обяд, ако усещаш глад, нахрани се, ако не, не яж, и вечер също.

Ако човек много яде, голяма част от мозъчната енергия отива в стомаха, а с това се намалява дейността на мозъка. Човек като преяжда, изразходва всичката мозъчна енергия за работа на стомаха. В мозъка трябва да има известно количество запасна енергия. Добре е да не си дояждате. Нека всякога да остава в стомаха ви 1/3 празно място. Това е едно от важните хигиенични правила и трябва да се спазват. Гладът продължава живота. Никога човек не бива да се пресища, а да остава малко гладен. Преяждането скъсява живота.

Яденето е математически определено, ученикът трябва да знае: колкото му трябва, толкова да яде, нито една хапка повече. Като усети, че му е най-приятно яденето, да спре там - по-нагоре да не отива, там да се спре. Това е едно от правилата - да се спре при тази най-сладка хапка. Спрете ли се там, във вас се набива една енергия възходяща, разширяваща и казвате: „Много хубаво се нахраних“. Тази енергия гради във вас, твори, и тогава и на работата си, навсякъде, каквото пипнете, всичко ви върви, иде ви отръпки.

Според мене здравословната храна се смисла за 1 час и 20 минути. Всяка храна, която се смисла за повече от това време, е вредна. Сега хората се учат да постят. Не е въпрос да пости човек, а трябва да се научи правилно да яде. Постене значи да се откажеш от онази храна, която носи отрова в себе си, и да намериш храна, която носи живот.

ХРАНЕНЕ СЛЕД ИЗГРЕВ И ПРЕДИ ЗАЛЕЗ

Ще се храниш вечерно време, преди да е залязло Слънцето, а сутрин никога няма да ядеш, преди да е изгряло Слънцето. Значи сутрин най-малко 1/2 час след изгрева му ще се нахраниш. Това е правилото на един човек, който иска да живее един естествен живот, съобразно законите на Природата. Може да се нахрани и когато Слънцето залезе, но най-добрият метод е, когато Слънцето е на височина два метра, преди да е залязло, ти да си приел своята вечеря. Тъй правят птичките, които живеят най-разумния живот. А другите животни, бухалите, прилепите и тям подобните, които излизат вечерно време, те се хранят и в 7, 8, 9, 10, 12 и в 2 часа - докато изгрее Слънцето. Щом изгрее Слънцето, те всички се скриват в дупките си и си почиват.

РАЗДЕЛНО ХРАНЕНЕ

Който иска да бъде здрав, не трябва да смесва храните. Ще ядеш една храна и като се смели, тогава ще приемеш втора. Пред-

ставте си, че ви дам череша, сливи, круши, грозде, ябълки, мушмули - десет вида плодове. Всички заедно ли трябва да ядете? Най-хубаво е да се разпределят по видове и да има известна дистанция при яденето на различните плодове - най-малко един час, а може два, три или четири часа. Тогава ще ви трябват 40 часа, за да опитате всички плодове. Ако сте умен човек, гениален, ще ви трябват 40 часа, ако сте талантлив - 30, ако сте обикновен - 20 часа, пък ако сте някой будала - 1 час.

Хубаво е да не размесвате различните продукти на едно ядене! Вие сега какво ли не туряте в стомаха си - че ориз, че боб, олио, масло, каквото ви падне. Това е престъпление. Млечни с растителни храни няма да ядете. Кисело мляко с ягоди не яжте, не смесвайте млечна храна с плод. Не смесвайте мазнините - животинска с растителна. Ако ядете нещо с чесън, чак след три часа ще ядете плод или нещо сладко - плод и чесън не смесвайте. След плодове никога не пий нито студена, нито топла вода. Преди ядене можете да пиеш вода, но след ядене не се позволява.

Не яжте много гореща храна, не яжте и много студена храна. Топлата храна е потребна, а горещата може да се избягва. Човек трябва да приема и топла вода - стомахът се поврежда от пиенето на студена вода и от приемането на ледено. Много болести дохождат, когато човек яде студени ястия. Няко-

го го боли стомахът, че е ял ледени дини.

Без сол ще приготвяте яденето - оставете всеки да си соли яденето, колкото иска. Днешното готварство ще остане в архива на човешкия живот като утайка.

Когато лукът се реже на ситно и се пържи, губи от своята магнетична сила. Доматите също няма да пържиш и вариш.

Искате ли да се ползвате от хранителността на боба, гответе го без подправки; варете го с чиста вода, с 1-2 глави лук, без дървено масло. Турите ли дървено масло, вие ще го развалите. Бобът съдържа специално масло, което не се съгласува с други масла, нито с чушки. Сейте боб на чисти места, изложени на слънце. Никога не яжте боб, стоял повече от една година в избите.

КОНСЕРВИРАНИ ХРАНИ

Съвременната култура страда от излишък. Тя има консерви, има брашна, риби в тенекии. Всичко това е един излишък, за който днес бялата раса скъпо плаща и още по-скъпо ще плати. Консерви Природата не търпи. Съвременните хора страдат от храна, която е престояла по шишета и консервни кутии. Консервираната и остаряла храна е бич за човечеството, също и стари храни и брашна, стар фасул и прочее. Старите идеи, старите желания и чувства произвеждат същите резултати. Сегашното консервиране на храните представлява отлагане на утайки, които причиняват различни болести.

Чудото коприва

Копривата е най-доброто кръвопречистващо и кръвообразуващо лечебно разстение. Чай от коприва намалява съдържанието на кръвната захар. Той лекува също така възпаления на пикочните пътища и е прекрасен чай

при пролетно разтоварване. Една щипка от прясната коприва се запарва в гореща вода и се пие на глътки сутрин на гладно, това ще ви зареди с желязо, ще прогони от вас пролетната умора и отпадналоост. Прекрасна е

отварата и за съгъстване на косата, като се полива след къпане. В народната медицина чай от коприва се препоръчва за лечение на черния дроб и жлъчката, при заболявания на далака, стомаха и дихателните органи. За да се из-

влекат полезните вещества, чай само се запарва. При приготвяне на супа нарязаната коприва се слага накрая, без да се вари, така се запазват нейните изключителни кръвопречистващи свойства.

Едно правило

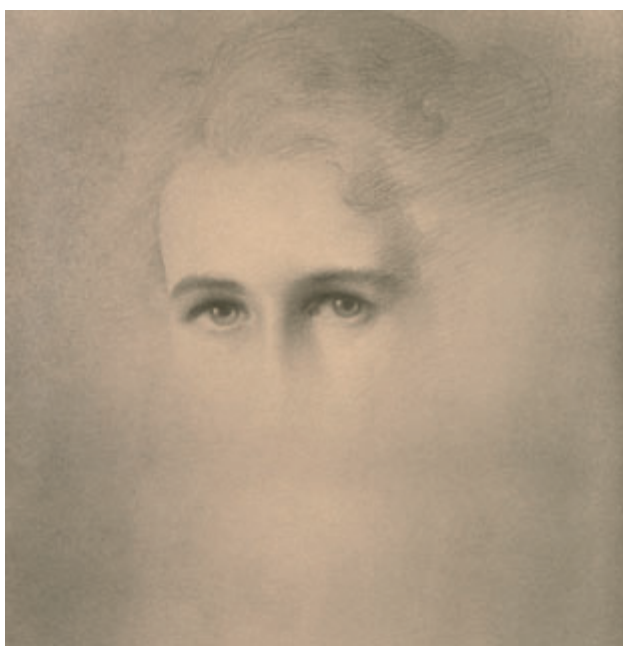
Да се научи човек да обича хората, то е разрешение на въпроса. Аз за себе си пазя едно правило: най-първо да видя хубавото, доброто в човека. Другото после изпъква, лошите черти, но аз вече държа Божественото. Щом не мога да видя в човека доброто, не мога и да му помогна. Сега всеки мисли, че само в него живее Божественото, а в другите - не. Божественото присъства навсякъде.

Не мислете, че всички хора, с които се запознавате, са обикновени души. Гледайте ги, те са души скъпо-

ценни, но са увити в кал, в това-онова, но това са скъпоценни души! Във всички хора, с които се запознавате, има нещо хубаво в тях - скъпоценни камъни са.

Бог е, който ни застава да обичаме, и Бог е, който ни кара да възприемаме Любовта. Когато тази обмяна между този, който обича и когото обичат, е правилна, тогава иде плодът на Любовта. Няма нищо по-хубаво и по-красиво от това.

„Единствената свобода“, ООК, 20 г., т. „Всеки ден по една добра мисъл“

И в дните на устрем и порив възторжен.
И в полета смел на красиви мечти,
Все тихата песен на светли надежди
В душата ми нежно и кротко звучи.
И в дните на тъмна несрета и мъка,
Когато раздират небето у мен
Светкавици, бури и стене сърцето,
Все крепък духът е - от Бога роден.
Че златната нишка - надежда ни връзва
Във низа безкрайна и радост и скръб,
И вярно високият връх ми показва,
Към който извива неравния път.

Стоянка Илиева

Честит рожден ден,

наш слънчев и благословен вестнико мой, "Братски живот"! Приятели от Яловдив изказваме нашите най-светли и топли чувства към неуморните братя и сестри, безкористните небесни творци, които осем години ни поднасят информация за живота в братските среди. Вестник "Братски живот" е балсам за душите ни, защото ни помага да израстваме духовно, да вървим в пътя на Светлината, Истината и Красотата. Свети, вестнико мой, разнасяй Божествената светлина навред по цялата Земя! Бъдете благословени!

Жана Кръстева

СЪОБЩЕНИЕ

за детска среща

„С ноти, думички, боички да творим добро“

В Габрово на 15 и 16 юни 2013г., в почивна база „Соколски манастир“, ще се проведе детска среща под мотото: „С ноти, думички, боички да творим добро“.

Базата е разположена в живописен парк в местността Сокола, на 13 км от гр. Габрово. Тя е в непосредствена близост до Соколския манастир. В манастира се намира чешма с осем чучура, строена от Колю Фичето, а в параклиса се пазят икони на Захари Зограф. Самият манастир и горите около него са обявени за територии с изключителна историческа значимост. Историята на манастира е тясно свързана с национално-освободителните борби на българите в региона.

На три километра от базата се намира Архитектурно-етнографският комплекс „Етьр“. Той е първият по рода си музей в България. Открит е на 07.09.1964 г.

В АЕК „Етьр“ се намира единствената в България сбирка на народна техника на вода. Тя съдържа десет обекта и е една от богатите и добре организирани технически сбирки сред европейските музеи на открито. Това е причината водното колело да се превърне в емблема на Етьра. Най-важ-

ната особеност на сбирката е, че всички обекти са в действие, така както в миналото. Занаятчийската чаршия представя шестнадесет образци на балканската архитектура, разкриващи самобитния талант на възрожденските строители.

В АЕК „Етьр“ не само се съхраняват народните традиции, но и всеки посетител може да стане съпричастен към тях, да усети полъха на народния бит.

ПРОГРАМА:

15 ЮНИ 2013 Г.

12.00 ч. - пристигане на участниците в гр. Габрово. Сборен пункт - пред музея „Дом на хумора и сатирата“ (намира се в близост до автогарата и жп гарата)

12.30 - 16.00 ч. - разглеждане на музея „Дом на хумора и сатирата“ и други забележителности в централната част на гр. Габрово

16.00 ч. - отпътуване към почивната база „Соколски манастир“

16.30 - 17.00 ч. - настаняване

17.00 - 18.30 ч. - спортни занимания

18.30 ч. - вечеря

20.00 ч. - вечер на таланта

22.00 ч. - приготвяне за сън

16 ЮНИ 2013 Г.

7.00 - 8.00 ч. - гимнастически упражнения и Паневритмия

8.00 - закуска

8.30 - 9.30 - рисуване

9.30 - 12.30 - разходка по екопътека и посещение на АЕК „Етьр“

12.30 - връщане обратно в базата

13.30 - обяд

14.00 - закриване на срещата

14.30 - отпътуване

Краен срок за записване - 02.06.2013г.

За информация и заявка: Цветанка Няголова

GSM: 0898/974708, дом. тел.: 066/805825, e-mail: dundo_rundo@abv.bg

ПОКАНА

ЗА БРАТСКА СРЕЩА В ГР. ДУПНИЦА

Любезни братя и сестри,

Имаме удоволствието да Ви поканим на традиционната братска среща събор в гр. Дупница, която ще се състои на 15 и 16 юни 2013 г. (събота и неделя), при следната програма:

15.06.2013 г. - Фестивал, посветен на духовната музика

За информация и контакти: Елена Кацарска, тел.: 0899 34 20 20; 0893 53 60 51

16.06.2013 г. - Братска среща събор: начало - 8.00 ч.

1. Духовен наряд

2. Паневритмия

3. Лекция, музика и поезия

4. Братски обяд

5. Лекция, музика и свободни творчески изяви

6. 18.00 ч. - концерт в Заседателната зала на Община Дупница

Ще бъде осигурен транспорт от София, пред Бялата къща.

Ношувка: 10 лв.

За повече информация и записвания: Михаил Крушовски, тел.: 0898 703 106

Празник

„Изворът на Доброто“

Обични братя и сестри,

Имаме удоволствието да Ви поканим да вземете участие в традиционния празник „Изворът на Доброто“, който ще се проведе на 26 май 2012 г. в с. Мърчаево, в къщата музей на брат Темелко (където е живял Учителя).

Програма за деня:

Празникът ще започне в 8 ч. сутринта с наряд и беседа пред къщата музей.

От 9.30 до 10.30 ч. - придвижване до местността Церова поляна

От 10.30 до 12.00 ч. - Паневритмия

Братски обяд

След обяда желаещите могат да направят поход до вр. Острица и да се приберат в София през „Златните мостове“.

За допълнителна информация: Благой Митрев - тел.: 0889 468 260

Редактор: Соня МИТЕВА - 0897847649

Коректор: Спаска МИХОВСКА

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА

За контакти: 0888228720, 0897847645;

5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11

e-mail: bratski_jivot@mail.bg

Електронна книжарница на издателство "Бяло братство":

<http://www.beinsadouno.com/книжарница>

Сайт на издателството:

www.bialobratstvo.info

цена: 0,70 лв.